A°. 1839. | N°. 23.

DONDERDAG, DEN 21sten MAART.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

ADVERTENTIEN.

Transporten.

(9957) Den 25sten Februarij 1839. F. C. GALLEZ, aan V. W. NIEHENKE, van de Plantaadje *Nieuw Wedergevonden*, gelegen aan de divisie *Thorarica*, bekend onder La. A. No. 29.

Den 27sten. N. G. VLIER qq. J. J. T. HAYWARD en J. F. HAYWARD, aan A. W. WHITE privé en qq. M. A. HUNT GRUBBE gebore RICHARDS, vroeger wedawe J. F. ANDRÉ WILTENS, J. C. HAYWARD nom. uxoris en EDWARD WYLDE nom. uxoris, ieder van 4/35 aandeelen of te zamen 16/35 aandeelen in de Plantaadje *Pieterszorg* en *Andre'sgift*.

Idem. A. W. WHITE qq. M. A. HUNT GRUBBE gebore RICHARDS, vroeger weduwe J. F. ANDRÉ WILTENS, aan zich zelve in privé van 7/28 aandeelen in de Plantaadje *Pieterszorg* en *Andrésgift*.

Idem. Dezelve qq. dezelve, aan zich zelve in privé, van ⅕ aandeel in de Plantaadje *Frederikslust*.

Den 23sten. Exploicteur bij het Geregtshof, aan JOHANN ERDMANN SCHMIDT, van het Huis en Erf, aan de *Keizerstraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 54 en Nieuwe Wijk La. C. No. 132; aangekomen hebbende A. C. MEIJTT.

Den 1sten Maart. J. P. TAFARES, aan L. ZIKLAG, van het Erf, aan de *Weidestraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 274 en Nieuwe Wijk La. D. No 72.

Den 6den. ALEXANDER SALOMONS, Vendumeester, aan HELENA WELSTACH, van het Huis, verdeeld in *drie* Kamers, met het Erf, gelegen aan de *Domineestraat*, bekend onder Oude Wijk La. C. No. 112*a* tot 112*c* en Nieuwe Wijk La. C. No. 37*a* tot 37*c*.; aangekomen hebbende den Boedel wijlen J. J. VAN HEIJNINGEN.

Idem. Dezelve als voren, aan de Weduwe M. S. SAMSON gebore DE VRIES, van de Huizen en Erf, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 439 | 441 en Nieuwe Wijk La. C. No. 196*a* en 196*b*.; aangekomen hebbende den Boedel wijlen J. P. BERNER.

Idem. Dezelve als voren, aan D. C. VAN BEULINGEN, van het Huis en Erf, aan de *Groote Dwarsstraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 722 en Nieuwe Wijk La. E. No. 183, aangekomen hebbende den Boedel SANCOUSIE van GERHOLDT.

Idem. Dezelve als voren, aan ROZETTA BRANDON, van het Erf en Gebouwen, aan de *Rust en Vredestraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 653 en Nieuwe Wijk La. D. No. 150*b*.; aangekomen hebbende den Boedel TROMPE van SLUIJTER.

Den 1sten Maart. Dezelve als voren, aan E. NAHAR, van het Erf, aan de *Nieuwe Domineestraat* en *Drambrandersgracht*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 30 en Nieuwe Wijk La. F. No. 113; aangekomen hebbende den Boedel SANDER van JUDITH KOOPMAN.

Idem. Dezelve als voren, aan J. OOGSTMAN, van het Erf, aan de *Malebatrumstraat*, bekend onder Oude Wijk La. B. No. 193 en Nieuwe Wijk La. C. No 153; aangekomen hebbende den Boedel DAVID MARCUS SAMSON.

Idem. Dezelve als voren, aan E. NAHAR, van het Erf, aan de *Wanicastraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 33 en Nieuwe Wijk (2de Buitenwijk) No. 20; aangekomen hebbende den Boedel SUSANNA van EIJMA.

Den 8sten. THOMAS GREEN, aan S. M. BROMET en W. BENJAMINS, van het ½ aandeel in de *helfte* van het Huis en Erf, aan de *Saramaccastraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 559*b*. en Nieuwe Wijk La. E. No 14.

Den 9den. De Exploicteur bij het Geregtshof, aan LUCIA van den Boedel J. J. POLAK, van het Huis en Erf, gelegen in de *Keizerstraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 169 en Nieuwe Wijk La. B. No. 226; aangekomen hebbende COBA OOSTERHUIJZEN.

Hijpotheek.

Den 4den Maart 1839. MOZES LOPES FINSIJ nom. uxoris, *Eerste Hijpotheek*, ten behoeve den *fungerende* CURATOR, als beheerende den Boedel J. B. WURMB, en te vestigen op het Huis en Erf, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*; bekend onder Oude Wijk La. D. No. 489 en Nieuwe Wijk La. F. No. 20.

Paramaribo, den 19 Maart 1839.
De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,
A. VAN MEERTEN.

(14258) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 22sten Maart 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit welgemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven, met namen: *Johanna, Alida, Leentje, Iris, Harry, Willem* en *Heintje*; aankomende ELISABETH FRANCINA VAN OMMEREN, Weduwe JOHANNIS COENRAAD MULLER.

Paramaribo, den 16 Maart 1839.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(14270) Al degenen, die iets te vorderen hebben van- of verschuldigd zijn aan den Boedel van wijlen den Heer J. L. SCHMIDTMER, worden verzocht daarvan opgave en betaling te doen aan den eerste ondergeteekende.

Paramaribo, den 20 Maart 1839.
C. S. SPILLENAAR,
S. J. G. VISSER,
Executeuren Testamentair.

(14269) ☞ Te bekomen bij de ondergeteekenden:

EXTRA *LONDON PORTER* in vaten van 3 dozijn Flesschen.
Alsmede:
VERSCHE *ZALM* in blikken Doozen.
GARDNER, MAC DONALD & Co.

Van de Steenen-Fabriek WOLFFS-IJVER, worden NIEUWE- en OUDE STEENEN te Koop aangeboden.

En op *voordeelige conditien*, worden DELVERNEGERS in *Huur* verlangd. — Adres ten Kantore van
H. M. WOLFF DE FRIDÉRICI.
(13584)

(14271) De ondergeteekende, heeft tot hare *Generale Gevolmagtigde* benoemd en aangesteld, BARENDINA BAREND ZEEBERG.

Paramaribo, den 20 Maart 1839.
Wed. W. WITT.

(14268) De ondergeteekende binnen kort de Kolonie verlatende, verzoekt alle degenen, welke eenige pretentie ten zijnen lasten mogten hebben, betaling te komen erlangen, en verwittigd mits dezen degenen, welke hem verschuldigd zijn, *zoo spoedig mogelijk*, hun verschuldigde te komen aanzuiveren; zullende de nalatigen na zijn vertrek door deszelfs Gemagtigde onmiddelijk in regten worden overgegeven.

Paramaribo, den 14 Maart 1839.
PRET Sz.

☞ VENDU:

Ten Sterfhuize van wijlen G. M. A. SALOMONS, op *MORGEN* des namiddags om 4 ure.

De GOEDEREN zijn heden en op den verkoopdag te bezigtigen. (14267)

(13578) De Vendumeester M. A. KEIJSER zal *MORGEN* om 9 uren, verkoopen: PROVISIEN en STUKGOEDEREN, WANE- en KOPIE PLANKEN, een FILTREER *WATER-MACHIENE* en andere GOEDEREN.

(13563) P. VERWOERDT vertrekt.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 19den dezer, het Schip Noord-Holland, Kapt. Harmen Klaas Ruijt, naar Amsterdam; lading: 504 vaten Suiker en 38 balen Schoone Katoen; — Passagiers: Mevrouw W. E. S. Kraije, wed. J. D. Witt; de minderjarigen Jufvrouwen Maria Cordua, Francina Henrietta en Helena Susanna Petronella Gallez en de Heer Christiaan George Hampe, met deszelfs Zoontje Johann Frederik.

Den 15den, is van 's Lands Etablissement van Houtvelling aan de rivier Coppename vertrokken, Z. M. Transport-Schip *DORDRECHT*, geladen met 63 Balken en 124 Krombouten; diverse houtsoorten, als: Bolletrie, Cabbes, Ceder, Groenhart, Krapa, Locus, Peto en Purperhart, te zamen metende: 5371 kubiek voeten.

NIEUWSTIJDINGEN.

(Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met den 11 Januarij 1839.)

Nederlanden.

AMSTERDAM, den 7 Januarij.

Behalve dat gedeelte van de Fransche kamer der gedeputeerden, hetwelk ook partij zal trekken voor de buitensporige en onregtmatige eischen der Belgen, hebben thans alle de Advokaten van die kwade zaak hunne pleitredenen aan het oordeel onderworpen van wat in Europa gezonde hersenen en regtschapen gevoelens heeft. De kwade trouw en de diepe onkunde, welke ten grondslag liggen van al wat wij in de laatste dagen hebben hooren voordragen, zoo in de kamer der Pairs als in de openbare geschriften die in Belgie en Frankrijk over dit vraagstuk het licht hebben gezien, zijn van dien aard, dat dezelve geene ernstige wederlegging of teregtwijzing meer verdienen. Die zoo ongehoord de waarheid schendt, zoo onbeschaamd feiten verdraait als de Heer de Montalembert, toont dat hij opzettelijk het publiek misleiden wil; die zoo onbekend is met alle beginselen van het volkenregt, zoo strijdig met alle de regelen der logikale redeneert als de Heer Villemain en anderen, bewijst dat hij spreekt van zaken die hij niet kent, en die men niet in een' dag of door middel van eenige couranten-artikels kan leeren. Wij hebben ons dan ook niet meer de moeite willen geven van alle die drogredenen te wederleggen; alle die onwaarheden te logenstraffen. Wij hadden dit daarenboven reeds herhaalde malen gedaan, bij den aanvang van het twistgeding, en wij durven ons vleijen, dat de verspreiding onzer artikelen, die door alle de nieuwspapieren van Duitschland, zelfs door de officiele dagbladen van de voornaamste staten zijn vertaald geworden, voldoende zullen zijn geweest, om vooraf te ontzenuwen al hetgeen later is nog zou kunnen worden aangevoerd, om het trouwlooze en hemeltergende gedrag der Belgische bewindvoerders te regtvaardigen.

Zoo als de zaken thans staan, wordt als alle verdere pennenstrijd geheel nutteloos; geene middelen van overreding zijn onbeproefd gelaten, alle gronden tot betoog van der Belgen onregt zijn uitgeput, en de instructie van proces is ten einde. Thans is het oogenblik daar, waarop Europa behoort *uitspraak* te doen. Gewigtig, voorwaar, is de taak, welke nu vervuld moet worden door de kabinetten, die, onafhankelijkheid van Belgie hebbende erkend, onder voorwaarden welke Belgie thans weigert te vervullen, ook hunnerzijds ontslagen zijn van hunne verbindtenis, en alzoo zullen aanvangen met alle staatsregtelijk verkeer tusschen hen en dat Land af te breken, en die verder, nadat Duitschland deszelfs veel te lang miskende regten op Luxemburg zal hebben doen eerbiedigen, zullen moeten onderzoeken, wat behoort te geschieden om de rust en veiligheid van de naburige staten, niet langer blootgesteld te zien, en Belgie te gelijker tijd te noodzaken om aan deszelfs verpligtingen jegens Holland in het bijzonder te voldoen. Volgens een brief gisteren uit Londen ontvangen, zou het ontwerp op het tapijt worden gebragt om Belgien door een groot militair leger-korps, hetgeen sommige, zoo niet alle de leden der Conferentie zouden samenstellen, zoo lang te laten in bezit nemen, tot dat de beide zoo even aangeduide doeleinden ten volle zouden zijn bereikt geworden.

Duitschland.

Het voorval (zegt een Duitsch dagblad een correspondent uit ROME dd. 14 December 1838), waaraan geheel Rome deel neemt, de dood van het meisje, die niet slechts aan de geheele *vrouwelijke* bevolking tranen ontlokt heeft, is derwijze tragisch, dat ik u deze zaak omstandig verhalen wil:

Een zoon uit het geslacht van Doria Pamfili dong naar de hand der jeugdige en schoone gravin van Savorelli en bekwam de bewilliging harer ouderen. Na de verloving begaf zich de bruid, op het verlangen van haren bruidegom, in een klooster om den tijd tot hare echtverbindtenis, naar de hier bestaande gewoonte, in gestrenge afzonderingen door te brengen. Intusschen zoude de prins eene reis doen, en vervolgens na zijnen terugkeer het huwelijk voltrokken worden. De bruidegom ging op reis, en schreef regelmatig brieven aan zijne verloofde, die door de gravin niet minder vlijtig beantwoord werden. Het bevallige, trouwbeminnende wezen leefde vol van de schoonste verwachtingen en zag den dag der aankomst van haren geliefde met het innigst verlangen te gemoet. Niets was in staat haar vertrouwen te doen wankelen, ofschoon men thans verhaalt, dat het jonge meisje dikwerf een ongunstig voorgevoel had gehad, en ook vroeger door de volgende waarzegging was verschrikt geworden. Het bruidspaar bezocht op zekeren dag een tamelijk talrijk gezelschap. Hier viel der gravin een waarzeggersboek in handen, waarmede men zich verlustigen wilde. Uit hetzelve kon men, door zekere cabalistische berekening zijn noodlot vernemen. Het meisje deed aan het boek de vraag: of haar beminde haar zoude getrouw blijven? Daarop bekwam zij, naar de berekening der cijfers het volgende antwoord, hetwelk men nog heden in een boek gedrukt kan vinden, en die door ooggetuigen bewaarheid wordt: »*il tuo amante cambia a lo cielo cambiera cuore e tu morirai desperata nel chiostro*"(uw geliefde zal in eene andere hemelstreek zijne neiging veranderen, en gij zult wanhopig in een klooster sterven). De bruid verschrikte, nadat zij dit gelezen had, en reikte doodsbleek, met de uitdrukking van den angst, den Prins het boek toe. De jonge vorst berispte de gravin wegens hare vrees en zeide: » het is zeer dwaas, uit zulke boeken raad in te nemen." *Maar de waarzegging werd letterlijk vervuld.* Prins Doria leerde in Genua eene andere dame kennen, welker rijkdom zijne hebzucht aanvuurde. Niettegenstaande hij met deze vrouw terstond eene teedere betrekking aanknoopte, bedroog hij zijne bruid voortdurend door huichelachtige brieven. Eindelijk kwam hij naar Parma en de gravin geloofde hem weldra in Rome te zullen omhelzen, toen hij schreef, dat» zijn oom niet in verbindtenis bewilligde, en hij daarom de gravin Savorelli verzocht, hem van zijne gelofte te ontslaan." — Alleen verachtelijke geldzucht was de drijfveer tot deze schandelijke trouwbreuk. Toen de verlatene bruid haar noodlot vernam barstte in haar gemoed eene vreeselijke vertwijfeling uit. Van dat uur af aan, nam het meisje geen voedsel meer tot zich. In weinige dagen naderde haar de toestand des doods, en allengs ging de vlam haars levens uit. De troostlooze vader der stervende wendde zich, toen zijne dochter reeds de laatste sacramenten ontvangen had, tot den gierigen ooms des bruidegoms en smeekte hem, zijne weigering althans *in schijn* te herroepen, om het leven der gravin te redden, of om het meisje althans met een vergenoegd bewustzijn van de wereld te laten scheiden. De harde, onbuigzame oom gaf aan deze bede geen gehoor en bestond op zijne onverzettelijkheid. Te midden van den jubel der Octoberfeesten was in de kerk *Santa Apostoli* een lijk ten toon gesteld, naar hetwelk zich snikkende en weenende duizende menschen henendrongen; een lijk, welks naam men met verteedering noemde, terwijl men met afgrijzen van de Doria's sprak, en een lid dier familie zoude omgebragt hebben, indien hij het gewaagd hadde, zich te vertoonen: het was het lijk der schoone gravin Savorelli, ook in den dood nog een bekoorlijk ligchaam, het hulsel eens engels, die te sluimeren scheen. Hoe vele dergelijke treurspelen worden hier en elders in minder aanzienlijke familien opgevoerd? En wie zoude wel het bewust zijn van aan zulken sluipmoord schuldig te zijn, in zich willen omdragen!

MENGELINGEN.

Levensverzekering in Ouden Tijd.

Naauwelijks was met de ontdekking van Amerika de lust tot de zeevaart en avonturen in vreemde landen ontwaakt, of er ontstond ook eene soort van *levensverzekering*. Wie zich ter zee begaf, liet zich zijne terugkomst zeer duur betalen, en omgekeerd, had hij veel ingezet, ingeval hij een slagtoffer der destijds veelal gevaarlijke zeereis werd.

„Wie zou geloofd hebben, dat — waarvan thans „ieder, die tegen *vijf* voor *één* naar zee gaat; „ons goede zekerheid brengt."

Leest men in SHAKSPEARE'S Storm III. 3. Deze levensverzekering was, wel is waar, eenvoudiger dan tegenwoordig. Zij geleek meer naar eene weddingschap, waarbij de een op kosten van den ander hoopte te winnen. De naar zee gaande gaf eene som uit, en kreeg dezelve met hoogen interest terug, indien hij gelukkig te huis kwam. Gewoonlijk bekwam hij na zijne te huis komst het vijfvoudige. Deze vijfvoudige verzekering blijkt uit de aangehaalde plaats van SHAKESPEARE. Een' tegenhanger daartoe vindt men bij BEN JOHNSON. „Ik „ben voornemens in aanstaande jubeljaar op reis „te gaan, en dewijl ik zulks niet op mijne kosten „wil doen, heb ik besloten om vijf duizend pond „uit te geven, om mij *vijf* voor ieder te laten te„rug betalen, wanneer ik zelf, mijne vrouw en mijn „hond van het Turksche Hof te Konstantinopel „komen. Verongelukt een van ons of wij allen op „de reis, dan is het geld weg. Zijn wij gelukkig, „dan hebben wij vijf en twintig duizend pond om „van te leven." Dikwijls verzekerde men ook slechts het drievoudige. Zoo spreekt dezelfde dichter in een epigramme van een' man, die alles gaf om drie voor een te hebben, indien hij uit de hel behouden terug keerde.

OWEN laat in een zijner epigrammen bij eene reis naar Venetie iemand één geven om vier terug te hebben. Even als echter in onze dagen gansche Assurantie compagniën de verzekerde sommen dikwijls niet willen betalen, en alle uitvlugten gebruiken, zoo ging het ook destijds. Wie van eene gevaarlijke reis terug kwam, was natuurlijk dengenen die nu betalen moest niet aangenaam. Een toenmalige arme dichter, zoo als men zegt, had ieder, in plaats van gereed geld, met zijne gedichten beschonken. Men zou hem op zoodanige wijze voor dezelve betalen, als hij van zijne reis terug kwam. 4500 Exemplaren had hij verspreid en meende dus een rijk man te worden. Doch na zijne terugkomst wilden de minsten zijne gedichten zoo duur betalen, 750 weigerden het glad af, „ofschoon het hem bijzonder goed komen zou, die kleine sommen te ontvangen." Doch genoeg daarvan. Wij willen slechts aantoonen, dat de levensverzekering reeds iets zeer ouds is, ofschoon zij in vroeger dagen op eenvoudiger grondslagen berustte dan thans.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.